

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sectio I. Num justi aliqui & Sancti vixerint sinè omni peccato veniali? Mens
S. Augustini explanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

CAPUT IV.

De Augustiniā peccatorum omnium etiam minimorum evitandorum possibilitate, ceu peremptoriā Iansenianæ præceptorum aliquorum impossibilitatis.

SECTIO PRIMA.

Num justi aliqui & sancti vixerint sine omni peccato veniali? Mens S. Augustini explanatur.

Multi baptizati fideles sunt sine CRIMINE L.1. ad Bo-
(hoc est mortali peccato) sine peccato nif.c.14.
autem in hâc vitâ neminem dixerim, quantumlibet
Pelagiani, quia hâc dicimus, adversum nos inflentur & dirumpantur insani à, inquit Augustinus. Multos, & quidem voluntatis possibilitate naturali ita vixisse exortes omnis vel levis faminis Pelagius cum Cælestio docuit. Augustinus verò ope quidem divinâ suffultos ita vixisse negat, ni Mediatorem cum Matre excipias. Agit id variis in Libris, secundò de Peccatorum meritis, de Spiritu & Littera, de naturâ & gratiâ, de perfectione Justitiae, & Epistola 89.

Si queratur utrum sit qui nullum omnino peccatum habuerit? Respondet Augustinus: magis credo scripturæ dicenti? ne intres in iudicium cum servo tuo, quoniam non justificabitur L.2. de peccato in conspectu tuo omnis vivens. Et Ideo misericordia opus est quæ superexaltat iudicio, quæ illi non erit qui non facit misericordiam. Probat & ex

132 LIBER PRIMUS

illo Psalmi : pro hac orabit ad te omnis sanctus
in tempore opportuno. Non ergo omnis pecca-
tor, sed omnis sanctus. Vox enim Sanctorum
est : si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos
ipso seducimus, & veritas in nobis non est.

cap. 10,

Confirmat exemplis : in tribus illis viris (Noë,
Danièle, & Job) tria quædam hominum libe-
randa genera præfigurari memorat.

In Noë justos plebium præpositos propter Arcæ
tamquam Ecclesiæ gubernationem : in Danièle, ju-
stos continentes : in Job, justos conjugatos. De
Noë dicit fuisse ebrium, licet non ebriosum.
Daniël verò post orationem, quam fudit Deo,
de scipso dicit : cum orarem ; & confiterer peccata
mea, & peccata populi mei. Inter varias confes-
siones Job adducit nihil te latuit de peccatis meis.
Signasti peccata mea in folliculo. Quis judicio ejus
adversabitur? quod si fuero justus, os meum: impiè
loquetur. „Hoc est enim, si me justum dixero contra
judicium ejus, ubi perfecta illa justitiae regula me
convincit injustum, profectò impiè loquetur os
MEUM, quia contra Dei veritatem loquetur.

Job 16. &
17.

cap. 12.

Non igitur præclarum illud testimonium Dei quo
laudatus est Job, contrarium est Testimonio quo di-
ctum est, NON JUSTIFICABITUR IN CONSPPECTU TUO
OMNIS VIVENS. Quia non id persuadet prorsus in illo
nihil fuisse quod vel ab ipso veraciter vel a Deo rectè
reprehenderetur, quamvis tam justus & verax Dei
cultor, & ab omni opere malo se abstinentis, non men-
daciter diceretur. non ergo ipse propterea nullum
omnino peccatum habebat, qui in profectu Justitiae
ceteros anteibat. Deinde adjungitur sine QUERELA:
de cuius vita nemo justè quereretur. Justus, qui
tanta morum probitate PROFECERAT, ut nullus ei
esset æquandus. Verus Dei CULTOR: quippe etiam
suorum peccatorum verax humiliisque Confessor. AB-
STINENS SE AB OMNI OPERE MALO. Mirum si ab
omni etiam verbo & cogitatu malo. Sic

DE PROPOSITIONE I. 133

Sic itaque omnes quicumque in hâc vitâ divina-
rum Scripturarum testimoniis in bonâ voluntate at-
que actibus justitiae prædicati sunt, & quicumque
tales vel post eos fuérunt, vel usque nunc etiam
sunt, vel postea quoque futuri sunt, omnes magni, om-
nes justi, omnes veraciter laudabiles sunt, sed sine cap. 14.
peccato aliquo non sunt: quoniam Scripturarum Te-
stimoniis, quibus de eorum laudibus credimus, hoc
etiam credimus: NON JUSTIFICABITUR IN CONSPEC-
TU TUO OMNIS VIVENS, & ideo rogari, NE INTRET
IN JUDICIUM CUM SERVIS SUIS; & non tantum uni-
versaliter fidelibus omnibus, verum etiam singulis
esse orationem Dominicam necessariam, quam tra-
didit discipulis suis.

Hoc & aliis Scripturarum Testimoniis alibi
docet se existimare: Definitum nullum hic viven-
tem, quamvis utatur libero arbitrio, inveniri sine
peccato.

L. de Sp. &
litt. c. 2.

Pelagio verò objicienti Sanctorum Turbam,
Abelem, Enoch, Melchisedech, Abraham, Isaac, De nat. &
Jacob &c, ipsam etiam Domini Matrem, respon- Grat. c. 36.
det: Exceptâ itaque SANCTA VÍRGINE MARIA, de
qua propter honorem Domini nullam prorsus cum de
peccatis agitur, habere Volo quæstionem: unde enim
scimus quod ei plus gratiæ collatum fuerit ad vin-
cendum omni ex parte peccatum, quæ concipere ac
parere meruit eum, quem constat nullum habuisse
peccatum. Hâc ergo Virgine exceptâ, si omnes illos
Sanctos & sanctas cum hic viverent congregare
possemus, & interrogare, utrum essent sine pecca-
to, quid fuisse responsuros putamus, utrum hoc
quod esse dicit (Pelag.) an quod Joannes Apo-
stolus? Rogo vos, quantumlibet fuerint in hoc corpo-
re excellentiâ sanctitatis, si hoc interrogari po-
tuissent, una voce clamassent: si dixerimus
quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus,
& veritas in nobis non est. An illud hymnus

I 3

ref.

134 LIBER PRIMUS

responderent fortasse quam veritus? Sed huic jam placet, & rectè placet. Laudem humilitatis in parte non ponere falsitatis. Itaque hoc se verum dicerent, haberent peccatum, quod humiliter faterentur, quia veritas in eis esset. Si autem hoc mentirentur, nihilominus haberent peccatum, quia veritas in eis non esset.

L. de Perfect. Concludit libro de perfectione Justitiæ: Iustitia c. 21. Quisquis autem dicit post acceptam remissionem peccatorum ita quemquam hominem justè vixisse in hac carne vel vivere, ut nullum habeat omnino peccatum, contradicit Apostolo Joanni, qui dicit: si dixerimus, quia peccatum non habemus nos ipsos seducimus & veritas in nobis non est.

Postea tamen subdit: Postremò, si excepto illo capite nostro sui Corporis Salvatore (Cum Matre, ut lib. de nat. & grat.) afferuntur, fuisse vel esse in hac vita aliqui homines justi sine aliquo peccato, non nimis existimo reluctandum. Scis enim quibusdam ita visum quorum de hac re sententiam non audeo reprehendere, quamquam nec defendere Valorem.

L. de Sp. & liti. c. 2. Similiter alibi dicit: quantum ego judico non multum erratur nec perniciösè, cum quādam quisque benevolentia fallitur. & alibi: isti. utcumque tolerandi sunt, qui dicunt vel esse, vel fuisse hic aliquem, præter unum Sanctorum, qui nullum haberet omnino peccatum: illud vero quod dicunt sufficere homini liberum arbitrium ad Dominica præcepta implenda, etiamsi Dei gratia & Spiritus Sancti dono ad opera bona non adjuvetur, omnino Anathematizandum, & omnibus execrationibus detestandum.

De Sp. & Epist. c. 2. Illis acerrimè ac Vehementissimè resistendum est, qui putant sine adjutorio Dei per seipsum vim voluntatis humanæ vel justitiam posse perficere, vel ad eam tendendo proficere.

Interim

DE PROPOSITIONE I. 135

Interim omnibus necessaria est oratio Domini-
nica , quam etiam ipsis arietibus Gregis , id est
Apostolis suis Dominus dedit , ut unusquisque Epist 89.
Deo dicat : *dimitte nobis debita nostra , sicut tu ad nos dimittimus debitoribus suis.* Cui enim hæc in
oratione verba necessaria non fuerint , ipse hic sine
peccato vivere pronuntiadus est. Quales si aliquos
futuros Dominus prævideret , meliores utique quam
extiterunt ejus Apostoli , aliam orationem illos docē-
ret , quā non peterent dimitti sibi peccata , quibus
in Baptismo fuerant omnia jam dimissa .

Quam orationem quisquis cuilibet etiam ho- L.3. de Pec-
mini Sancto & Dei voluntatem scienti & fa- merit,c. 13.
cienti , præter unum SANCTUM SANCTORUM (ad-
de Matrem) dicit in hæc vitâ necessariam non
fuisse , MULTUM ERRAT : nec potest omnino illi ipsi
placere quem laudat , sed eum Augustinus alibi di-
cat non MULTUM ERRARE , hic vero MULTUM , ad
pelagium respicit , cuius verba præmiserat si-
gnificantia solis natnræ viribus id effectum . Ver-
ba Pelagi sunt ista : *sine ullo peccato aliquos ho-*
mines jam ratione propriæ voluntatis utentes in hoc
seculo vixisse , vel vivere. Quibus verbis sub-
texuerat Augustinus . Optandum ut fiat , conan-
dum est ut fiat , non tamen quod factum fuerit ,
confidendum : hoc enim optantibus & conantibus
& digna supplicatione deprecantibus quidquid re-
manserit peccatorum per hoc quotidie solvitur , quod
veraciter in illa oratione dicitur : *dimitte nobis de-*
vita nostra &c.

SEC: